

РЕШЕНИЕ

№ 232

гр. Бургас, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **АНДОН В. ВЪЛКОВ**

при участието на секретаря **МИЛИЦА Т. Д.**
като разгледа докладваното от **АНДОН В. ВЪЛКОВ** Административно наказателно дело № 20242120200735 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЕТ Д..... - Й.Й, ЕИК, чрез адв. С. Ч. от БАК, срещу Наказателно постановление № 1090-F718440/12.10.2023 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП - Бургас, с което на жалбоподателя, на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за нарушение по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 2, ал. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /Наредбата/, му е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

Жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. С. Ч. от БАК, който поддържа жалбата и моли за отмяна на НП.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, се представлява от юк. Д. Ч..... която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на НП.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази възраженията на страните, намира за установено от **фактическа страна** следното:

На 31.07.2023 г., в гр. Бургас, свидетелката Е. Ч., в качеството си на инспектор по приходите към ТД на НАП - Бургас, съставила АУАН на жалбоподателя ЕТ „Д..... -..... Й.....Й.....“, за това, че в качеството на осигурител не е подал в срок до 26.06.2023 г. декларация образец № 1 за месец май 2023 г. Декларацията е била подадена на 13.07.2023 г. по електронен път. Посочено е, че декларация образец № 1 с данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд Гарантирани вземания на работниците, дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване, се подава до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, а при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този

срок - до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението, което в случая е 26.06.2023 г., а самата декларация е била подадена на 13.07.2023 г.

Административнонаказващият орган, сезиран с преписката по акта, счел фактическите констатации за безспорно установени и издал обжалваното постановление от 12.10.2023 г.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед на събраните по делото доказателства, които са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти. Жалбоподателят не оспорва така установената по делото фактическа обстановка.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на 14-дневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, подадена е от легитимирано да обжалва лице и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съдът счита, че наказателното постановление е издадено от оправомощено за това лице, видно от приобщената по делото Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г., а АУАН е съставен от компетентен орган. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава, като самите факти правилно са подведени под посочените материалноправни норми.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1, изр. 1 от Наредбата, работодателите, осигурителите и техни клонове и поделения, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица или упълномощени от тях лица подават в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларации по образец № 1, 3 и 5 съгласно приложения № 1, 2 и 3. Според разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредбата, декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения - за всеки календарен месец: а) до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, включително и при полагащо се обезщетение на трудоустроено лице, на което не е предоставена подходяща работа; при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок - до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението; б) до 25-о число на месеца, следващ месеца на начисляването или изплащането на допълнителни доходи от трудова дейност, начислени или изплатени след 25-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът; в сроковете за внасяне на осигурителните вноски по чл. 7, ал. 12, т. 1, 2 и 4 от КСО за лицата, на които за осигурителен стаж се зачита времето по чл. 9, ал. 3, т. 1, 2 и 5 от КСО.

Няма спор, че в конкретния случай жалбоподателят има качеството на осигурител по смисъла на чл. 5, ал. 1 от КСО, като е следвало да подаде декларация образец № 1 за месец май 2023 г. в ТД на НАП - Бургас до 26.06.2023 г. Същият е бездействал и е сторил това чак на 13.07.2023 г., като по този начин е осъществил състава на вмененото му нарушение, поради което правилно е ангажирана отговорността му. Това деяние правилно е квалифицирано като нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 2, ал. 1, вр. чл. 4, ал. 1, т. 1 от Наредбата, и правилно подведено под санкционната разпоредба на чл. 355, ал. 1 от КСО, съгласно, която който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 8 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните

търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Съдът намира, че в случая е неприложим института на маловажния случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, вр. § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. В случая, извършеното нарушение е свързано с основни обществени отношения, които са предмет на правна уредба от КСО и Наредба № Н-13/17.12.2019 г. Целта на тези нормативни актове е да установи такива правила за поведение, които да осигурят своевременното деклариране на правно значими обстоятелства. Нарушението е извършено чрез бездействие. То е формално нарушение, на просто извършване, и продължителността на закъснението, в случая, е без значение за обществената опасност на деянието. Отделно, липсата на вредни последици за фиска от несвоевременното подаване на декларация, също не може да послужи за установяване на признаците на "маловажност", защото във фактическия състав на нарушението вредните последици не са елемент от обективната му страна, т. е. тяхната липса или наличие не влияе върху съставомерността на деянието. Според настоящия съдебен състав, извършеното деяние не разкрива признаците на "маловажност", поради което и не са налице основания за отмяна на НП. В този смисъл са и Решение № 1015/26.05.2016 г. по к. а. н. д. № 628/2016 г., Решение № 1625/04.11.2015 г. по к. н. а. х. д. № 1496/2015 г. на АдмС - Бургас.

С оглед на изложеното, настоящата инстанция намира, че издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно, а наложената санкция справедлива, поради което и жалбата срещу него следва да се остави без уважение, а наказателното постановление да се потвърди.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д от ЗАНН, искането на представителя на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да се уважи. Относно размера на разносните разпоредбите на чл. 63д, ал. 4 и 5 от ЗАНН предвиждат, че в полза на учреждениято, чийто орган е издал НП, ако е било защитавано от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 150 лева. Предвид правната сложност и извършените действия по делото, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява 80 лв., която сума следва да се възложи в тежест на жалбоподателя.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 1090-F718440/12.10.2023 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП - Бургас, срещу ЕТ Д..... - Й.Й с ЕИК

ОСЪЖДА ЕТ Д..... - Й.Й, ЕИК, да заплати в полза на Национална агенция за приходите - гр. София сумата в размер на **80 лв.**, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Административен съд - Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____